

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Θυρεῶ εὐσεβείας σε, θωρακίσας ὁ Κύριος, δυνατὸν εἰργάσατο πρὸς παράταξιν, τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, Θύρσε παναοίδιμε, ὄν τῆ λόγῃ τῆς ἐν σοί, καρτερίας κατέαξας, καὶ ἠφάνισας, τὰς αὐτοῦ μυριάδας, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, Μεγαλομάρτυς πολυάθλε.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῶ ὠραίῳ τοῦ σώματος, τῆς ὁμολογίας τε καθαρότητι, Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύκιε, διὸ φερωνύμως σε, κλήσει ἔνδοξε Χριστός, ἐπὶ γῆς κατελάμπρυνεν, ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίκως διήνυσας, τοὺς ἀγῶνας Καλλίνικε, προκληθεὶς ὁ ἔμελλες ἔργοις ἔσεσθαι, καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, ψυχὴν κατελεύκανας, ταῖς τῶν ἄθλων καλλοναίς, καὶ βασάνων λευκότητι, καὶ τὴν ἄθεον, ἐστηλίτευσας γνώμην τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης, θεία δυνάμει ἐμείωσας.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἐδωκας σημείωσιν

Θύρσος ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ θεόφρων Καλλίνικος, καὶ ὁ ἔνδοξος Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πόνους βαρυτάτους, καὶ ἀνενδότους αἰκισμούς, ἀνδρειοτάτη γνώμη ὑπέμειναν, καὶ νίκης τὸ διάδημα, ὡς νικηφόροι ἀπέλαβον, συμπολῖται γενόμενοι, τῶν αὐτῶν δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀρριανὸς ὁ πανόλβιος, ὁ σοφὸς Ἀπολλώνιος, αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, τῆς πολυθείας, ἔσβεσαν τὴν φλόγα, πᾶσαν κατήρδυσαν τὴν γῆν, θεογνωσίας τοῖς θείοις ρεύμασι, καὶ ὄμβροις τῶν ἰάσεων, τῶν παθημάτων ξηραίνουσι, ποταμοὺς θεία χάριτι, οἱ Καλλινικοί Μάρτυρες.

Ἄνθη ὠραιότατα, ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήνησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἔνδοξοι, τοῦ Πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς, τῶν ἐτησῆς μνήμαις τιμώντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους, τὰ παλαίσματα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ἧς φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθόμενοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγῃς ἡ Πάναγος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἐκλαίει βοῶσα, τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι Εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἁγίων.

Θεοφάνους

ᾠδὴ α' ᾠχος πλ. β'

«Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῶ ἐπινίκιον ὠδὴν ἐβόα ἄσωμεν».

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις τῷ θεϊκῷ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θεΐαις ἀστραπαῖς, Ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς, τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν μνήμην φωτίσατε.

Κάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, βίου τερπνά, εἰς οὐδὲν ἠγήσασθε, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωὴν, ἀτελεύτητον εὐρεῖν κατηξιώθητε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην θεοπρεπῶς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, στηλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπεμείνατε πურάν, καὶ τὴν ἄπονον ζωὴν νῦν ἀπειλήφατε.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι τοῦ πανουργοῦ, ἐλλαμφθεὶς σὺ Πνεύματος, ἀθείας τὸ βαθύ, σκότος ἐξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε θαυμαστέ, Θύρσε μακάριε.

Θεοτοκίον

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον περιγραφτόν, γεγονότα σώματι, ἀπεκύησας Ἄγνη ὄν δυσώπει ρύσασθαι φθοράς, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

ᾠδὴ γ'

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἱ τοῦ σκότους προστάται, λογισμοῦ σου τὸν τόκον, οὐκ ἐχαύνωσαν στοργή, τῇ θεϊκῇ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, Θύρσε κρατυνόμενον.

Ἐπῆρξε Μάρτυς θαυμαστή, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις! δι' ἧς ἡσχυνας ἐχθρῶν, κακοπιστίαν βοῶν, ὦ Φιλῆμον, Δοῦλος Χριστοῦ πέφυκα.

Πρὸς πάλιν Μάρτυς τοῦ ἐχθροῦ, θαρσαλέως ἐξῆλθες, οὐκ ἀσπίδα, οὐ δόρυ, ἀλλὰ πίστιν ἀρραγῆ, ἐνθέως θωρακισθεῖς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Ἐφέσει θεία κρατυνθεῖς, τὴν θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζῃ, δι' ὕδατος μυστικῶς, Φιλῆμον Μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἀγῶνας, θείους δυναμούσάν σε.

Θεοτοκίον

Ἐν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Κάθισμα ᾠχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Εὐσεβείας θυρεῶ, περισκεπόμενοι καλῶς, καὶ τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἀναλαβόμενοι στερρῶς, τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ Τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀξιάγαστοι, καὶ στέφος παρ' αὐτοῦ ἀναδησάμενοι, νικητικῶς χορευοῦσιν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτήρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἰερῶς ἐναθλοῦντες οἱ ἱεροί, Ἀθλοφόροι Κυρίου τοὺς αἰκισμούς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ἀδιστάκτω πίστει, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, τελείως κατέβαλον, ὅθεν

ιαμάτων, δωρεάν εὐληφότες, ἰῶνται τοὺς κάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, τοὺς βοῶντας ἑκάστοτε, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἑμαυτὸν κατερρύψωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι, Φεῦ μοὶ ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοὶ τό, Ἥμαρτον, Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοί, εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σὲ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἄμνας θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐβόα σοί, Οἴμοι Υἱέ! πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, Ὀνειδίη καὶ θάνατον, σῶσαι τῶν ἀνθρώπων, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, καὶ ρύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως, διὰ τοῦτο κραυγάζω σοί, Ἀνάστηθι ταχὺ ἐκ νεκρῶν, ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τοῦ πάθους σου, καὶ περιστάσεως πάσης, τὴν ποιμένην σου λύτρωσαι.

Ὦδὴ δ'

«Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα».

Τὸν μόνον εὐσπλαγγχον, τὸν μόνον Κύριον, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων ὁμολογεῖν, Μάρτυρες ποθήσαντες, διὰ βασάνων τὴν αὐτοῦ, Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Στρεβλώσεις σώματος, πυρὸς ὀρμήματα, καὶ θηρῶν καὶ θαλάσσης νεανικῶς, ἤνεγκας πανόλβιε, καὶ δυναστείαν τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυς Θύρσε καταβέβληκας.

Ἐχθρὸν ἀλάστορα, τῷ ἐκνευρίζεσθαι, ἐξενεύρισας μάκαρ καὶ τὴν ὁδόν, Μάρτυς Ἀπολλώνιε, τοῦ μαρτυρίου εὐσταλῶς, ἐπορεύθης θείῳ Πνεύματι.

Ἀγώνων στίγμασι, καλλωπιζόμενος, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν ἡλιακοῦ, φέγγους ἀπετέλεσας, ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ, στρατιώτα Μάρτυς Λεύκιε.

Θεοτοκίον

Μητέρα ἄνανδρον, Παρθένον ἄμωμον, ἀδιάφθορον Κόρην ἐν γυναιζί, μόνην σὲ γινώσκομεν, εὐλογημένη Μαριάμ, τῶν ἀνθρώπων ἡ βοήθεια.

Ὦδὴ ε'

«Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχὰς, πόθω καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Ταῖς θειοτάταις θεολαμπῶς, Πνεύματος ἀυγαῖς ὡς ἀληθῶς, πεπτωσμένοι διήλθετε, τὸ τῆς ἀθείας ἄστατον πέλαγος, καὶ θείαν πρὸς γαλήνην διεβίβασθητε.

Περισυρόμενοι ἐν τῇ γῆ, Μάρτυρες πανεύφημοι δεινῶς, καὶ ταῖς αἰκίαις βαλλόμενοι, τῶν ἐπουρανίων γερῶν ἐτύχετε, Ἀγγέλων συμπολιταὶ νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος καὶ πολλαῖς, Θύρσε προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν, περικυκλούμενος ἔφερες, θείαις συμμαχίαις ἀναδεικνύμενος, ἀνώτερος παντοίου εἴδους κολάσεων.

Θεοτοκίον

Τοὺς Θεοτόκον σὲ ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογοῦντας διάσωσον, σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως θεογεννήτριαν.

Ὦδὴ ς'

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Ταῖς αὖραις κινούμενοι, θείου Πνεύματος σοφοί, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, εἰς νοητοὺς λιμένας περιχαρῶς, ἐσώσατε Μάρτυρες, ἀπολαύοντες ἅμα τῆς Θεώσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἑαυτοῖς, περιποιεῖσθε ἔνδυμα, τῆ δὲ ἐκδύσει Μάρτυρες τῆς σαρκός, τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, ἐστολίζεσθε δόξη καλλυνόμενοι.

Φιλήμων καὶ Λεύκιος, Ἀπολλώνιος ὁμοῦ, καὶ Θύρσος ὁ αἰίδιμος, ἡ τετρακτὺς ἡ θεία καὶ φωταυγής, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἐν μεθέξει ἀύλω κατεπλούτησαν.

Θεοτοκίον

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, σωματωθεῖς προήλθέ σου ἐκ γαστρός, τηρήσας δὲ ἄφθορον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Τοὺς φωστήρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας, συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίῳ ἱεροῖς, ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου καὶ Καλλινίκου.

Στίχοι

- Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων,
- Πρὸ τῆς τελευτῆς εὔρεν, ὡς ῥάστα πρίσαι.
- Ὁ πνεῦμα λευκὸς Λεύκιος, τμηθεὶς ξίφει,
- Τὸ σῶμα βάπτει φοινικοῦν ἐξ αἱμάτων.
- Ὁ Καλλνίκος, ἐκκοπεῖς τὸν ἀυχένα,
- Ὑπῆρξε Καλλνίκος ἐκ τῶν πραγμάτων.
- Πρίσιν ἀλύξας, Θύρσε, θάνες δεκάτη γε τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι

- Ἐτερπεν ἀυλοῖς πρὶν Φιλήμων τοὺς φίλους,
- Τανῶν δὲ τμηθεὶς, τέρπεται τέρψιν ξένην.
- Ἀπολλώνιον, υἱὸν Ὑψίστου θέσει,
- Κτείνουσι υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.
- Τὸν Ἀρριανὸν ἐργάται πονηρίας.
- Ἔργον θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν συναθλησάντων τῷ Ἁγίῳ Ἀρριανῷ.

Στίχοι

- Βάπτισμα πόντος τοῖς Προτίκτορσι ξένον,
- Φοροῦσι σάκκουσ, ὡς στολὰς ἐμφωτίους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος.

Στίχοι

- Ἐσεισας, ἀλλ' ἔστησας αὐθις γῆν Λόγε.
- Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἰκτός ἐστι τὸ πλεόν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ἐπομβρήσεσιν ἐνθέοις κατεσβέσατε, πολυθειᾶς κάμινον ἀναπτόμενοι, θεϊκὴ στοργὴ περιχαρῶς, καὶ νῦν μελωδεῖτε ἐκτενῶς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν διώκοντα τὴ θεία συλλαβόμενοι, σαγήνη ἀξιάγαστοι, ἀνειλκύσατε, ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ Χριστῷ, προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσεῖσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, ἀσάλευτον προαίρεσιν, ἐνδεικνύμενοι καὶ ἀνδρείαν, γνώμην Ἀθληταί, καὶ νῦν μελωδεῖτε εὐσεβῶς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐπὲρ λόγον σου ἢ σύλληψις Θεόνυμφε, Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυόμενον ἀλογίας πάσης τοὺς βροτούς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'

«Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Θυρεῶ εὐσεβείας περισκεπόμενοι, καὶ Σταυρὸν ὥσπερ δόρυ ἀναλαβόμενοι, φάλαγγας ἐχθρῶν, ἀοράτων ἐκόψατε, Μάρτυρες ἐνθέως, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Ἐκκαίόμενος φίλτρῳ τοῦ Παντοκράτορος, ὑπεισηλθες ἀνδρείως, Μαρτύρων στάδιον, καὶ καρτερικῶς, ἐναθλήσας κατέρραξας, δράκοντα τὸν μέγαν, Φιλῆμον ἀθλοφόρε.

Ἐποβρύχιον δείξας ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, ὦ Ἀρριανέ, Βασιλείας ἠξίωσαι, ἀπαρασαλεύτου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογούντες σε τοῦ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πιστεῖ βοώμεν σοί, μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη, ἅει εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν».

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, πείραν πολλῶν ὑπέστητε βασάνων Μακάριοι, κεφαλὰς δὲ τμηθέντες συνήφθητε, τάξεσιν οὐρανίαις, δόξη λαμπόμενοι, καὶ ταῖς θεϊκαῖς μαρμαρυγαῖς ὠραϊζόμενοι.

Ἐκ σῶν αἱμάτων πορφύραν ἔβαψας, Θύρσε σοφὴ καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος, καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρὸν, πᾶσι σὺν ἀθλοφόροις ἐπαγαλλόμενος, νῦν συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ θεομακάριστε.

Ἐμῶν Μακάριοι κατεπλάγησαν, ἀγγελικαὶ Δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας, τὰ στίγματα, τὰς ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον, οἷς συμπεριπολοῦντες, μνείαν ποιήσασθε, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν μνήμην Πανεύφημοι.

Θεοτοκίον

Σαρκὸς ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, σοῦ ἐκ γαστρὸς ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμενος, καὶ Μαρτύρων

πληθὺν ἐπεσπάσατο, πάθη καθυπομεῖνας, ὁ ὑπεράγαθος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.